

6. Образцов, П. И. Информационно-технологическое обеспечение учебного процесса в системе профессиональной подготовки военных специалистов : дис. докт. пед. наук : 13.00.08. / Образцов Павло Иванович. — М., 2000. — 480 с.

7. Суворов, А. І. Професійна спрямованість як засіб формування професійних здібностей майбутніх офіцерів прикордонників [Текст] / А. І. Суворов // Сучасні психолого-педагогічні тенденції розвитку освіти у вищих навчальних закладах України : матеріали Всеукр. наук.-теорет. конф., 18-19 жовтня 2007 року / Нац. акад. Держ. прикордонної служби України ім. Б. Хмельницького. — Хмельницький : Вид-во НАДПСУ ім. Б. Хмельницького, 2007. — С. 52-53.

У статті використано системно-діяльнісний підхід для вирішення проблеми формування професійної компетентності офіцерів-прикордонників у системі підвищення кваліфікації. Порівняльний аналіз психолого-педагогічних досліджень дозволив виділити ознаки професійної компетентності. Встановлено, що професійна компетентність офіцерів-прикордонників має такі характеристики: соціально-правову, функціональну і тимчасову регламентацію працівника прикордонної служби; екстремальність умов виконання професійних обов'язків; колективний характер військової служби та безпосередню взаємодію військовослужбовців у процесі діяльності та спілкування.

Ключові слова: професійна компетентність, офіцери-прикордонники, практична підготовка, кордон, діяльність, знання.

В статье использован системно-деятельностный подход к решению проблемы формирования профессиональной компетентности офицеров-пограничников в системе повышения квалификации. Сравнительный анализ психолого-педагогических исследований позволил выделить признаки профессиональной компетентности. Установлено, что профессиональная компетентность офицеров-пограничников имеет следующие характеристики: социально-правовую, функциональную и временную регламентацию работника пограничной службы; экстремальность условий выполнения профессиональных обязанностей; коллективный характер военной службы и непосредственное взаимодействие военнослужащих в процессе деятельности и общения.

Ключевые слова: профессиональная компетентность, офицеры-пограничники, практическая подготовка, граница, деятельность, знания.

The article uses the system-activity approach to address the problem of professional competence of border guard officers in-service training. Comparative analysis of psychological and educational research allowed to identify features of professional competence. Established that the professional competence of and border guard officers have the following characteristics: socio-legal, functional and temporal regulation of cross-border services officer; extreme conditions to carry out, the collective nature of military service and direct interaction during military operations and communication.

Keywords: professional competence, officers, border guards, practical training, border, activities, knowledge.

УДК 378:621.007.2

О.П. Миколюк
м. Вінниця, Україна

ІНШОМОВНА ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-КОНСТРУКТОРІВ АГРАРНОГО ПРОФІЛЮ

Постановка проблеми. В умовах інтеграції економіки України в Європейський простір інженерна освіта вимагає відповідних змін та вдосконалень та ставить перед собою певну кількість гострих питань і проблем. Існує невідповідність між навичками, які здобувають випускники вищих аграрних навчальних закладів та навичками, необхідними для сучасного сільськогосподарського виробництва, ефективність роботи якого тісно пов'язана з якісною професійною підготовкою майбутніх інженерів-конструкторів аграрного профілю. Для міжнародної співпраці українських та іноземних аграрних фірм та компаній у спільних інженерних проектах необхідні фахівці з сучасними технічними знаннями та навичками, зі знаннями іноземної мови, комунікативною компетентністю та здатністю працювати в команді. Знання іноземної мови відіграє важливу роль у професійній діяльності інженерів в умовах

глобалізації суспільства та іншомовна компетентність є невід'ємною частиною професійної підготовки та складовою професійної компетентності інженерів, в тому числі інженерів-конструкторів аграрного профілю.

Аналіз попередніх досліджень і публікацій. Сутність та структуру компетентності взагалі досліджували такі науковці як І. Зимняя, Дж. Равен, І. Родигіна, Ю. Татур, М. Холодна, А. Хуторський та ін.

Сутність і структуру іншомовної комунікативної компетентності з'ясовували А. Андрієнко, Г. Архіпова, Е. Бібікова, Н. Гез, Н. Ізорія, С. Козак, Н. Копилова, А. Насіханова, О. Павленко, А. Петрова, Н. Пруднікова, Ю. Федоренко, Н. Чернова та ін.

Дослідженням іншомовної професійної компетентності інженера займалися такі науковці як А. Андрієнко, І. Башмакова, А. Васильєв, І. Галімзянова, Н. Євдоксіна, О. Кравченко, Г. Кручиніна, О. Михайлова, О. Мінесєва, О. Савченко, С. Саярова, С. Склярова, М. Ткаченко та ін.

Проте питання сутності та структури іншомовної професійної компетентності майбутніх інженерів-конструкторів аграрного профілю раніше не досліджувалися.

Метою статті є дослідження сутності іншомовної професійної компетентності майбутніх інженерів-конструкторів аграрного профілю.

Виклад основного матеріалу. Розкриваючи поняття «іншомовна компетентність», доцільно буде звернути увагу на поняття «компетенція», «компетентність», «компетентний».

У тлумачному словнику С. Ожегова поняття «компетенція» визначається як «коло питань, в яких хто-небудь добре обізнаний; коло чийхось повноважень, прав» [15, с. 289].

Найновіший енциклопедичний словник трактує поняття «компетенція» як «коло повноважень якого-небудь органа, посадової особи; коло питань, в яких конкретна особа має знання, досвід» [13, с. 595].

У тлумачному словнику сучасної російської мови «компетенція — це коло питань, явищ, в яких особа авторитетна, має досвід, знання; коло повноважень, галузь належних для виконання ким-небудь питань, явищ» [25, с. 358].

«Компетенція — це добра обізнаність із чим-небудь; коло повноважень якої-небудь організації, установи, особи», таке визначення дає новий тлумачний словник української мови [14, с. 874].

«Компетентний — 1) який має достатні знання в якій-небудь галузі; який з чим-небудь добре обізнаний; тямущий; який ґрунтується на знанні; кваліфікований; 2) який має певні повноваження; повноправний, повновладний» [14, с. 874].

Згідно з тлумачним словником С. Ожегова поняття «компетентний» означає «знаючий, обізнаний, авторитетний у якій-небудь галузі; який володіє компетенцією» [15, с. 289].

У сучасному тлумачному словнику російської мови компетентний — це той, «який має ґрунтовні знання в якій-небудь галузі, знаючий; заснований на обізнаності, вагомий, авторитетний; який володіє компетенцією, правочинний» [22, с. 282].

Поняття «компетентність» визначається науковцями як здатність людини до практичної діяльності, а «компетенція» як змістовний компонент даної здатності у вигляді знань, вмінь та навиків [20; 28].

Дж. Равен визначає компетентність як специфічну здатність, необхідну для ефективного виконання конкретної дії в конкретній предметній галузі, яка включає вузькоспеціальні знання, особливого роду предметні навички, способи мислення, а також розуміння відповідальності за свої дії.

У структурі компетентності Дж. Равен виділяє 4 компоненти:

- когнітивний;
- афективний;
- вольовий;
- навички та досвід [17].

На думку Ю. Татура, «компетентність спеціаліста з вищою освітою — це проявлені ним на практиці прагнення і здатності (готовність) реалізувати свій потенціал (знання, уміння, досвід,

особистісні якості та ін.) для успішної творчої (продуктивної) діяльності у професійній та соціальній сфері, усвідомлюючи її соціальну значущість і особисту відповідальність за результати цієї діяльності, необхідність її постійного удосконалення» [24, с. 9].

Ю. Татур виділяє п'ять аспектів у структурі компетентності:

- мотиваційний;
- когнітивний;
- поведінковий;
- ціннісно-смысловий;
- емоційно-вольову регуляцію процесу і результату прояву [Ю. Татур].

На думку І. Родигіної, «компетентність — це не специфічні предметні вміння та навички, навіть не абстрактні загальнопредметні мисленнєві дії чи логічні операції (хоча, звісно, ґрунтується на останніх), а конкретні життєві, необхідні людині будь-якої професії, віку, сімейного стану — взагалі будь-якій людині» [18, с. 32-33].

М. Холодна вважає, що компетентність — це особливий тип організації предметно-специфічних знань, що дозволяють приймати ефективні рішення у відповідній галузі діяльності. На її думку, знання повинні відповідати таким вимогам:

- різноманітності (певна кількість різних знань про різне);
- структурованості; гнучкості; оперативності і доступності;
- здатності до застосування знань у нових ситуаціях;
- категоріальний характер знань;
- володіння не тільки декларативними, але й процедурними та конструктивними знаннями;

- рефлексії, тобто знання про широту і глибину своїх знань [26, с. 207].

І. Зимняя до складу компетентності включає такі складові:

- а) готовність до прояву компетентності (тобто мотиваційний аспект);
- б) володіння знаннями змісту компетентності (тобто когнітивний аспект);
- в) досвід прояву компетентності у різноманітних стандартних і нестандартних ситуаціях (тобто поведінковий аспект);
- г) ставлення до змісту компетентності і об'єкта її застосування (ціннісно-смысловий аспект);
- д) емоційно-вольова регуляція процесу і результату прояву компетентності [5, с. 25-26].

Ґрунтуючись на працях вітчизняних психологів, І. Зимняя виділяє три групи компетентностей:

- особистісні — компетентності, що стосуються себе самого як особистості, як суб'єкта життєдіяльності;
- комунікативні — компетентності, що стосуються взаємодії людини з іншими людьми;
- діяльнісні — компетентності, що стосуються діяльності людини, яка проявляється у всіх її типах і формах.

А. Хуторський виводить трирівневу ієрархію компетентностей:

- ключові;
- загальнопредметні;
- предметні.

Набір ключових компетентностей визначається соціумом, для різних країн є різним і залежить від ціннісних орієнтацій, світогляду окремого співтовариства [29].

На думку А. Петрової, наукова категорія компетентності є «інтегративною якістю особистості, яка володіє системою знань, умінь і навичок, узагальнених способів розв'язання завдань на основі використання професійного й життєвого досвіду в стандартних і нестандартних ситуаціях; поєднує в собі мотиваційну, когнітивну, рефлексивну, стимулюючу сфери особистості; компетентність містить комплекс необхідних компетенцій, якими визначається готовність людини до ефективної професійної діяльності» [16, с. 6].

Науковці, що досліджують професійну компетентність спеціаліста з вищою технічною освітою, визначають її як характеристику особистості, що є системною та динамічно розвивається (сукупність здібностей, знань, вмінь, ділових та особистісних якостей), яка показує володіння сучасними технологіями і методами вирішення професійних завдань різного рівня складності та дозволяє здійснювати професійну діяльність з високою продуктивністю [4, с. 23].

Е. Бібікова визначає професійну компетентність як інтегративну якість особистості фахівця — системне явище, що охоплює знання, уміння, навички, професійно значущі властивості, що забезпечують ефективне виконання ним власних професійних обов'язків. Як інтегративне утворення, професійна компетентність охоплює функціональний, мотиваційний, рефлексивний та комунікативний компоненти [2].

У галузі лінгвістики термін «мовна компетентність» був введений американським вченим Н. Хомським. На його думку, це знання системи мови, її норм, правил і форм [27].

Термін «комунікативна компетентність» ввійшов у науковий обіг у 1972 р. завдяки працям американського лінгвіста Д. Хаймза. Учений вживає його у значенні знання, що дає змогу індивідові здійснювати функціонально спрямоване мовленнєве спілкування та забезпечує досягнення успіху в комунікації у середовищі іншомовної культури [30].

За Е. Бібіковою, важливим структурним компонентом професійної компетентності є комунікативна компетентність, яка є якісною характеристикою особистості фахівця та охоплює сукупність науково-теоретичних знань, практичних умінь і навичок у сфері здійснення професійної комунікації, досвід здійснення професійної взаємодії, стійку мотивацію професійного спілкування. Засобом формування професійної комунікативної компетентності є спілкування, однак у тому випадку, якщо воно здійснюється на діяльнісній, мотиваційній, ситуативно-обумовленій основі з використанням професійно зорієнтованого змісту як теми спілкування [2].

Згідно із Загальноєвропейськими Рекомендаціями з мовної освіти, комунікативні мовні компетенції є такими, що забезпечують людині можливість діяти, застосовуючи специфічні лінгвістичні засоби. Комунікативна мовленнєва компетенція складається з таких компонентів, як лінгвістичні компетенції, соціолінгвістичні компетенції та прагматичні компетенції, і реалізується у виконанні різних видів мовленнєвої діяльності (сприймання, продукція, інтеракція або медіація) [3].

А. Насіханова розглядає іншомовну компетенцію як результат професійної підготовки, готовності до іншомовної діяльності у різних сферах згідно з пріоритетами особистості. На її думку, іншомовна компетенція не є простою сукупністю знань, навичок, умінь, але, як результат навчального процесу, вона відбиває взаємодію іншомовних знань, умінь і ціннісних відношень особистості. Як процес розвитку, іншомовна компетенція є зміною станів особистості у багаторівневій освітній системі. Формування іншомовної компетенції є одним із завдань виховання повноцінної мовної особистості в умовах університетської освіти [12].

На думку С. Саярової, іншомовна компетентність — це сукупність знань, навичок та вмінь, що формуються у процесі вивчення іноземної мови, а також здатність до виконання певної діяльності на основі отриманих знань, навичок та вмінь [21].

Іншомовна комунікативна компетентність особистості розглядається Н. Копиловою з позиції різних підходів:

1) особистісний підхід, згідно з яким іншомовна комунікативна компетентність є актуалізацією іншомовних компетенцій як базових навичок і передбачає готовність до прояву компетенцій, володіння знанням змісту компетенції, досвід демонстрації компетенції у різноманітних стандартних і нестандартних ситуаціях, відношення до змісту компетенції та об'єкту її застосування, емоційно-вольову регуляцію процесу і результату застосування компетенції;

2) системно-структурний підхід, який вказує на те, що іншомовна комунікативна компетентність є системою, до якої належать такі складові: комунікативні та пізнавальні здібності, пізнавальна активність, мотивація, креативність та готовність до іншомовного

спілкування;

3) акмеологічний підхід, відносно якого іншомовна комунікативна компетентність є багаторівневою інтегральною особистісною якістю, яка дозволяє людині ставити та ефективно вирішувати задачі і проблеми різного рівня складності у сфері іншомовної взаємодії. Майбутній фахівець, що досяг високого рівня сформованості іншомовної комунікативної компетентності здатен продуктивно діяти на засадах іншомовних компетенцій у різних, зокрема професійних ситуаціях [7].

Науковці вважають, що іншомовна комунікативна компетентність є інтегральною особистісно-професійною якістю людини з певним рівнем мовної освіти, яка реалізується у готовності на певній основі до успішної, продуктивної та ефективної діяльності з використанням комунікативних та інформативних можливостей іноземної мови, забезпечує можливість ефективної взаємодії з оточуючим середовищем за допомогою відповідних мовних компетенцій [6].

А. Курпешева визначає іншомовну комунікативну компетентність як якість особистості суб'єкта іншомовної мовленнєвої діяльності, що визначає її здатність реалізувати продуктивні (говоріння, письмо) і рецептивні (аудіювання, читання/переклад) форми мовленнєвого спілкування [10].

А. Андрієнко розглядає поняття «іншомовна професійна комунікативна компетентність» як здатність майбутнього випускника вищого технічного навчального закладу діяти у режимі вторинної мовної особистості у професійно спрямованій ситуації спілкування з фахівцями з інших країн, готовність до здійснення міжкультурної професійної взаємодії у полікультурному просторі в умовах міжнародної мобільності та інтеграції [1].

Науковці, що займаються дослідженням професійної компетентності інженерів-педагогів, виділяють її важливий компонент — іншомовну комунікативну компетентність. Іншомовна комунікативна компетентність дає інженеру-педагогу можливість повноцінно працювати з іноземними інформаційними джерелами, знайомитися з новими світовими технологіями, тенденціями в науці та техніці, встановлювати контакти із зарубіжними партнерами в процесі професійної діяльності. Головною метою навчання іноземній мові майбутнього спеціаліста є формування, розвиток і удосконалення іншомовної комунікативної компетентності, що полегшує спеціалісту входження у професійне світове співтовариство і дозволяє успішно функціонувати в ньому. Для того, щоб спілкуватися з іноземними колегами, необхідно мати достатній об'єм тезауруса, навичок усного мовлення, навичок спілкування на іноземній мові. Готовність до міжкультурної співпраці в професійній сфері призводить до гострої необхідності майбутніх інженерів-педагогів володіти іншомовною комунікативною компетентністю [8].

Е. Бібікова визначає іншомовну комунікативну компетентність як здатність та готовність суб'єкта професійної діяльності до здійснення професійного спілкування іноземною мовою. Вона передбачає сформованість комунікативних умінь у чотирьох основних видах мовленнєвої діяльності (мовлення, аудіювання, читання, письмо), наявність мовних знань (фонетичних, граматичних, лексичних) та навичок оперування ними [2].

О. Мінеєва розглядає поняття «професійно-іншомовна комунікативна компетентність інженерів» як інтегральну якість суб'єкта професійної інженерної діяльності, що характеризує його прагнення і здатність здійснювати ефективне повсякденне та професійно-ділове іншомовне спілкування. За О. Мінеєвою, професійно-іншомовна комунікативна компетентність інженерів складається з цінносно-мотиваційного, когнітивно-діяльнісного та рефлексивно-креативного компонентів [11].

На думку Г. Кручініної та О. Михайлової, професійно-іншомовна компетентність студентів інженерних спеціальностей є здатність і готовність майбутніх спеціалістів вирішувати комунікативні завдання у сфері професійної діяльності, здійснюючи іншомовне спілкування з носіями іноземної мови і виконуючи пошук і аналіз інформації, яка є необхідною для вивчення зарубіжного досвіду, а також працювати з науково-технічною літературою і документацією на іноземній мові у сфері обраної спеціалізації. Професійно-іншомовна компетентність включає інваріантну та варіативну складові, які об'єднують готовність спеціаліста використовувати

іноземну мову як в ситуаціях повсякденного, так і професійного спілкування [9].

О. Савченко розуміє під іншомовною комунікативною компетентністю майбутніх інженерів вміння співвідносити мовні засоби з конкретними сферами, ситуаціями, умовами та завданнями спілкування. Тобто іншомовна комунікативна компетентність визначає здатність і готовність суб'єкта професійної діяльності до здійснення професійного спілкування іноземною мовою. Вона припускає сформованість комунікативних умінь у чотирьох основних видах мовленнєвої діяльності (говорінні, аудіюванні, читанні, письмі), наявність мовних знань (фонетичних, граматичних, лексичних) і навичок оперування ними [19].

Висновки. На основі проведеного дослідження ми робимо висновок, що іншомовна професійна компетентність майбутніх інженерів-конструкторів аграрного профілю — це сформована сукупність професійних якостей, знань, умінь, навичок, які забезпечують здатність та готовність майбутніх фахівців до професійного іншомовного спілкування з іноземними партнерами, до пошуку і аналізу інформації іноземною мовою з метою вивчення зарубіжного досвіду, до праці з науково-технічною літературою і документацією іноземною мовою у сфері обраної спеціалізації та до вирішення практичних професійних завдань у своїй майбутній діяльності.

Література:

1. Андриенко А.С. Развитие иноязычной профессиональной коммуникативной компетентности студентов в условиях применения новых информационных технологий обучения. [Электронный ресурс] / А.С. Андриенко. — Режим доступа: <http://www.t21.rgups.ru/archive/doc2008/4/02.doc>
2. Библикова Э.В. Формирование основ иноязычной коммуникативной компетентности у будущих экологов: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.08. — Майкоп, 2006. — 29 с.
3. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / науковий редактор українського видання, доктор пед. наук, проф. С.Ю. Ніколаєва. — К.: Ленвіт, 2003. — 273 с.
4. Зеер Э.Ф. Психология личностно ориентированного профессионального образования. Екатеринбург: Изд-во Урал. гос. проф. — пед. ун-та, 2000. — с. 182-190.
5. Зимняя И.А. Ключевые компетентности как результативно-целевая основа компетентностного подхода в образовании / Труды методологического семинара «Россия в Болонском процессе: проблемы, задачи, перспективы», Москва: Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов, 2004. — 66 с. [Электронный ресурс] / И.А. Зимняя. — Режим доступа: http://rc.edu.ru/rc/bologna/works/zimnaya_1_sod.pdf
6. Изория Н.М. Формирования иноязычной компетентности будущих специалистов сферы туризма в вузах культуры и искусств: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.08. — М., 2008. — 24 с.
7. Копылова Н.В. Становление иноязычной коммуникативной компетенции личности. [Электронный ресурс] / Н.В. Копылова. — Режим доступа: <http://forum.acmeology.ru/files/journal/N3-2007/kopylova.pdf>
8. Кравченко Е.В., Склярова С.С. Иноязычная коммуникативная компетентность будущих инженеров-педагогов. [Электронный ресурс] / Е.В. Кравченко, С.С. Склярова. — Режим доступа: http://archie.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/pipo/2008_20/08kevcft.PDF
9. Кручинина Г.А., Михайлова Е.Б. Формирование профессионально-иноязычной компетентности студентов инженерных специальностей с использованием средств информационных и коммуникационных технологий. [Электронный ресурс] / Г.А. Кручинина. — Режим доступа: http://conf.sfu-kras.ru/uploads/3_KruchininaG.A..pdf
10. Курпешева А.И. Формирование инвариантов иноязычной коммуникативной компетентности в процессе самостоятельной работы студента технического вуза: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.08. [Электронный ресурс] / А.И. Курпешева. — Режим доступа: http://dibase.ru/article/24052013_121867_kurpesheva/1
11. Минеева О.А. Формирование профессионально-иноязычной коммуникативной компетентности будущих инженеров в вузе: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.08. [Электронный ресурс] / О.А. Минеева. — Режим доступа: <http://www.dissercat.com/content>
12. Насиханова А.З. Иноязычная компетенция как компонент профессиональной подготовки специалиста в процессе обучения в вузе. [Электронный ресурс] / А.З. Насиханова. — Режим доступа: <http://lingvomaster.ru/files/354.pdf>
13. Новейший энциклопедический словарь. М.: «Изд-во АСТ»; «Изд-во Астрель»; ООО «Транзиткнига», 2004. — 1424 с.
14. Новий тлумачний словник української мови (у трьох томах). Том 1, А-К / Укладачі: В.В. Яременко, О.М. Сліпушко. — Київ, Вид-во «АКОНІТ», 2006. — 926 с.
15. Ожегов С.И. Словарь русского языка: 70000 слов / Под ред. Н.Ю. Шведовой. — 23-е изд., испр. — М.: Русский язык, 1990. — 917 с.

16. Петрова А.І. Формування іншомовної компетентності майбутніх менеджерів зовнішньо-економічної діяльності в процесі фахової підготовки: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. — Вінниця, 2009. — 20 с.
17. Равен Дж. Педагогическое тестирование: Проблемы, заблуждения, перспективы: Пер. с англ., Изд. 2-е, испр. — М.: «Когито-Центр», 2001. — 142 с.
18. Родигіна І.В. Компетентісно орієнтований підхід до навчання. — Х.: Вид. група «Основа», 2005, 96 с. — (Б-ка журн. «Управління школою»; вип.8 (32)).
19. Савченко О.О. Розвиток іншомовної комунікативної компетентності студентів інженерно-технічного профілю. [Електронний ресурс] / О.О. Савченко. — Режим доступу: <http://www-center.univer.kharkov.ua/vestnik/full/157.pdf>
20. Сафонова В.В. Социокультурный поход к обучению иностранному языку как специальности: автореф. дис. ... докт. пед. наук. — М., 1993. — 47 с.
21. Саярова С.А. Иноязычная компетентность как составная часть профессиональной компетентности будущего специалиста в области прикладной информатики и вычислительной техники / С.А. Саярова // Теория и практика образования в современном мире: материалы междунар. науч. конф. (г. Санкт-Петербург, февраль 2012г.) — СПб.: Реноме, 2012. — с. 290-292.
22. Современный толковый словарь русского языка / Сост. Л. Прокофьева. — СПб.: Норинт, 2005. — 960 с.
23. Софьина В.Н. Акмеологический подход к развитию профессиональной компетентности специалиста / В.Н. Софьина // Прикладная психология. — 2005. — №6. — С. 65-71.
24. Татур Ю.Г. Компетентность в структуре модели качества подготовки специалиста // Высшее образование сегодня. — 2004. — № 3. — С. 20-26.
25. Ушаков Д.Н. Толковый словарь современного русского языка / Под ред. Татьянченко Н.Ф. М.: Альта-Пресс, 2005. — 1216 с.
26. Холодная М.А. Психология интеллекта. Парадоксы исследования. — СПб.: Питер, 2002. — 272 с. (Серия «Мастера психологии»).
27. Хомской Н. Язык и мышление. — М.: Рус. яз., 1972. — 123 с.
28. Хуторской А.В. Ключевые компетенции и образовательные стандарты // Интернет-журнал «Эйдос». — 2002. — 23 апреля. [Електронний ресурс] / А.В. Хуторской. — Режим доступу: <http://www.eidos.ru/journal/2002/0423.htm>
29. Хуторской А.В. Ключевые компетенции как компонент личностно-ориентированной парадигмы образования // Ученик в общеобразовательной школе. — М.: ИОСОРАО, 2002. — С. 135-157.
30. Hymes D. On Communicative Competence // C.J. Brumfit and K. Johnson (eds.) The Communicative Approach to Language Teaching. London, 1979. P.5-27.

В статті розглядаються поняття «компетентність», «іншомовна компетентність», «іншомовна комунікативна компетентність», «професійна компетентність фахівця з вищою технічною освітою», «професійно-іншомовна компетентність майбутніх інженерів». Досліджується сутність іншомовної професійної компетентності майбутніх інженерів-конструкторів аграрного профілю.

Ключові слова: компетентність, компетентний, іншомовна компетентність, іншомовна комунікативна компетентність, професійна компетентність, майбутній інженер, іншомовна професійна компетентність, майбутній інженер конструктор аграрного профілю.

В статье рассматриваются понятия «компетентность», «иноязычная компетентность», «иноязычная коммуникативная компетентность», «профессиональная компетентность специалиста с высшим техническим образованием», «профессионально-иноязычная компетентность будущих инженеров». Исследуется сущность иноязычной профессиональной компетентности будущих инженеров-конструкторов аграрного профиля.

Ключевые слова: компетентность, компетентный, иноязычная компетентность, иноязычная коммуникативная компетентность, профессиональная компетентность, будущий инженер, иноязычная профессиональная компетентность, будущий инженер-конструктор аграрного профиля.

The article examines the concepts «competence», «foreign language competence», «foreign language communicative competence», «professional competence of a specialist with the higher technical education», «professional foreign language competence of the future engineers». It studies the essence of the foreign language professional competence of the future agrarian design engineers.

Keywords: competence, competent, foreign language competence, foreign language communicative competence, professional competence, a future engineer, foreign language professional competence, a future agrarian design engineer.